

Enzensberger získal Sonningovu cenu a tvrdě kritizoval Evropskou unii

Sonningova cena je jednou z nejvýznamnějších kulturních cen Dánského království - nejen, že je spojena s finanční odměnou 134 tisíc Euro, ale také proto, že ji od roku 1950 získala celá řada vynikajících evropských osobností, kromě dalších Winston Churchill, Günter Grass či Jürgen Habermas.

[Hans Magnus Enzensberger](#) ji obdržel začátkem února, a to za službu ve prospěch evropskému myšlení. Porota ocenila Enzensbergera jako „básníka a intelektuála, který má odvahu - s humorem, ironií a skrytou srdečností - říkat ne“. Jeho proslov při udělení ceny vzbudil mimořádnou pozornost médií i politiků. Enzensberger kritizoval Evropskou unii pro její „nesmírné velikášství“.

Mnichovskému rodákovi vzdávali poctu jako velkému Evropanovi, on sám přitom pranýřoval Evropskou unii pro její „nesmírné velikášství“, zejména kritizoval „ Bruselské eurokraty, kteří jsou posedlí regulacemi“. V aule kodaňské univerzity, kritizoval už osm desítek let trvající a plánované rozšiřování unie: „Nejen uvnitř se ukazuje, jak evropské instituce propadají megalomanii, která nezná hranic. Jejich hlad po rozšiřování je notorický.“

„Země jako Řecko, Rumunsko a Bulharsko, které se veškerým kritériím pro vstup vysmívají, jsou bezpodmínečně, bez skrupulí připojovány,“ řekl Enzensberger. „Bez ohledu na historii a kulturu má Evropská unie tendenci dál se rozpínat až k hranicím Sýrie a Libanonu. Proč neproniknout až na Kavkaz a na Maghreb? I takové snahy Evropané přece svorně odmítají,“ zdůraznil spisovatel.

K demokratickým nedostatkům v Evropské unii dále poznamenal, že „ten prokletý demokratický deficit není nic víc než vybraný výraz pro politické vyvlastňování občanů“. Autor kritizoval také „potřebu bruselských úřadů neustále všechno regulovat.“. Na stejnou věc upozorňovala před 45 lety (rovněž při přijímání Sonningovy ceny) filozofka Hannah Arendtová, kterou Enzensberger citoval: předpověděla „nástup anonymních byrokratů, kteří dokážou ohrožovat vlády a stanou se nejvíce šokující libovůlí tyranie v dějinách“.

„Otevřeně přiznávám, že si tato moc vystačí bez tajné policie a bez teroru. Našlapuje potichu. Považuje se za humánní. Co ale obyvatele našeho kontinentu nejvíc otravuje je právě ona bruselská posedlost pro regulace.“

Kladně však spisovatel ohodnotil, že evropská spolupráce dbá o mír na kontinentě a také o hospodářskou prosperitu.

redakční článek

foto © Rossano B. Maniscalchi

publikováno 12. února